

NEIX EL GRUP DE RICS ORGANITZATS DE LA COSTA

Desapareixen les boies dels ports de la Costa Brava

Quan Déu creà l'Edèn, va pensar en Amèrica (sense Trump), quan va pensar en vacances va anar a la Costa Brava. OK, Déu ja no baixa a la terra, però nosaltres, els rics, som aquí i resulta ofensa bíblica que els petits Ajuntaments de la zona impedeixen aparcar els nostres iots a la sorra. No pot aparcar Déu on l'hi convingui? I per què els seus hereus no?

La creació tenia un ordre que cal respectar. Imagineu per un moment que el Creador abans de separar les aigües de la terra es dedica a plantar arbres o a crear dofins. Què seria del món? L'ordre per molta democràcia que hi hagi i molta paritat és l'ordre. El primer és el primer i els primers som nosaltres, els fills rics de Déu.

Si els pobres es volen refrescar que agafin vacances al gener, mentre nosaltres estem esquiant. El que no pot ser és que cales fetes per la mà divina

s'omplin de culs i panxes descomunals, de famílies nombroses i educació mínima. Franco tenia les regnes de l'Estat per la gràcia de Déu, nosaltres tenim el poder sobre les cales i les aigües transparents i ens hi podem cagar dintre. Som rics, som elegits per la divina voluntat. Mereixem un respecte.

I aviso; he parlat amb Déu i m'ha promès que els que ens acusen de robar boies aniràn a l'infern. No per

mentides perquè son gent contractada per nosaltres qui pispem les pilotetes dels collons, aniran a l'infern per no respectar la lògica genètica de la creació.

*Joan Colomí de la Font Santa,
ric per la gràcia de Déu*

OBRES ESQUEIXADES

L'embassament de Foix fa aigües

Ens encanta als catalans enfotre-se'n dels despropòsits de la pàtria espanyola. Aeroports sense avions, submarins que no suren, trens de gran velocitat entre dues ciutats tan pròximes que no permeten posar la cinquena marxa perquè et passes de frenada, tot un catàleg d'estultícia nacional que va alimentar la literatura clàssica.

Han passat els anys i la ineptitud continua i no només a la pell de brau. Catalunya també treu bona nota en quan a neciesa.

Venim de tres anys de sequera on passejar pels embassaments requeria de cantimplora i camell. Tot era erm. Els arbres eren de plàstic, els peixos van fer testament i cada gota d'aigua que queia era interceptada per les forces armades a cent metres del terra. Aquest any plou. I immediatament els embassaments han començat a perdre aigua. Quan no és una esquerra, es una

comporta, quan no el fang acumulat durant anys, un mur de contenció que no conté.

Durant dos anys l'embassament de Foix estava més sec que la intel·ligència militar. A ningú però li va passar pel cap donar un cop d'ull a la bassa eixuta. Per què, si no hi ha aigua? Potser per treure el fang que ara taponen les sortides? Potser per reforçar les parets? Reparar les comportes?

Reparar l'embassament ara significa

tornar a perdre l'aigua que havia guanyat gràcies a les pluges, deixar anar aigua a dojo i sense sentit fins i tot posar en perill la vida dels pobles riba avall. Hi ha una cosa que es diu prevenció, una altra que parla d'estalvi i aprofitament. També hi ha adjectius que defineixen l'estupidesa humana; són els únics que utilitzen els serveis públics.